

DZIENNIK URZĘDOWY

Rady Szkolnej Krajowej we Lwowie.

~~~~~  
Redagowany w Radzie Szkolnej Krajowej.  
~~~~~

Wydany dnia 10. maja 1920.

L. 326/pr.

Do nauczycielstwa szkół wszelkiego rodzaju na obszarze Małopolski.

W dniu 3. maja b. r. wyklada Rząd do subskrybowania pożyczkę państwową, tak zwaną „Pożyczkę Odrodzenia Polski“.

Pomyślny wynik subskrypcji tej pożyczki ma dla Państwa znaczenie zasadnicze nie tylko pod względem finansowym ale także moralnym i politycznym. Ma on bowiem być demonstracją siły i zwartości odradzającego się Państwa Polskiego, stwierdzeniem poczucia państwowego jego obywateli, tudzież zaufania ich do pewności bytu Państwa.

Uznając doniosłość chwili zapraszam więc jak najgoręcej wszystkich nauczycieli do chętniej i owocnej pracy w tem poczynaniu dla dobra Ojczyzny. Polegam na wysoko u Was rozwiniętych uczuciach obywatelskich, którzy tworzą kilkadziesiąt tysięcy zastęp pracowników i pracowniczek na żywej niwie oświatowej. Ufam tem pewniej, że staniecie do czynnego współdziałania w pracach komitetów rozsianych po całym kraju i utworzonych w każdej prawie gminie. W miastach, miasteczkach i po wsiach czynem i słowem popierajcie wśród znajomych, uczniów i uczenie oraz ich rodziców, wśród szerokich mas ludu, tę narodową konieczność niesienia pomocy Państwu Polskiemu.

Ale nie koniec na tem. Ta chwila poważna bardzo, domaga się także i od Was wszystkich osobistej ofiarności. Z dumą samopoczucia siły państwowej i niezwykłych czynów bohaterskich naszych żołnierzy, którzy

orężem utrwalają granice oswobodzonej z półtorawiekowej niewoli Ojczyzny, zgłaszajcie się, wszyscy bez wyjątku, do nabywania „Pożyczki Odrodzenia Polski“ według własnych zasobów. Nie dlatego tylko, że pożyczka państwowa daje korzystną lokację oszczędności, lecz głównie dlatego, że tym czynem okażecie w sposób niepośledni jak Wam leży na sercu dobro i jasna przyszłość Ojczyzny.

Jest to konieczność życiowa naszego młodego Państwa, by w chwili podstawowej jego budowy złożyć wszystkie rozporządzalne fundusze na wspólnym ołtarzu. Słusznie bowiem żąda Państwo od nas wszystkich daniny mienia, zarówno jak od walczących w szeregach ściągą daninę krwi i życia.

Mam silną wiarę i nadzieję, że spełniając najświętszy obowiązek patriotyczny pójdziecie zwartym szeregiem i okażecie swą niespożytą siłę i jedność.

Niech każdy z nauczycieli i każda z nauczycielek dołoży jedną cegielkę, aby wspólnie zbudować Państwo Polskie wielkiem, potężnem i niezależnem ekonomicznie od pomocy obcej. Aby Państwo nasze mogło sprostać na najbliższą przyszłość, musi mieć jak najobfitsze środki pieniężne, a tych dostarczyć winno całe społeczeństwo. Wy zaś, nauczyciele i nauczycielki, okażcie się jego odłamek jak najbardziej patriotycznym i wypróbowanym.

Niech więc w tej usilnej akcji nie zabraknie nikogo z Was.

Podpisujcie i nabywajcie wszyscy „Pożyczkę Odrodzenia Polski“ w imię szczytnych naszych ideałów i hasła narodowych.

We Lwowie, dnia 30. kwietnia 1920.

Delegat Ministerstwa
Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego
Sobiński.

U s t a w a

z dnia 26. marca 1920 ogłoszona w Dzienniku ust. Rzplł. P. z dnia 12. kwietnia 1920 Nr. 31, poz. 181 w sprawie zmiany artykułu 1. ustawy z dnia 27. stycznia 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 7, poz. 47) w przedmiocie przyznania nadzwyczajnego dodatku drożyznianego urzędnikom i funkcyjnarjuszom państwowym, egzekutorom podatkowym, funkcyjnarjuszom kolei państwowych, nauczycielom szkół powszechnych i zawodowych, państwowych szkół średnich, seminarjów nauczycielskich i preparand oraz szkół wyższych.

Art. 1. Tabelę wymiarową, stanowiącą ustęp 2-gi art. 1 ustawy z dnia 27. stycznia 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 7 poz. 47) zmienia się w ten

sposób, iż w rubryce drugiej po słowach: „uposażenie ze Skarbu Państwa” wstawia się słowa: „dla wdowców i wdów bezdzietnych”; zaś rubryka trzecia otrzymuje brzmienie następujące: „dla żonatych i zamężnych bezdzietnych lub z 1 dzieckiem, dla wdowców lub wdów z 1 lub 2-giem dzieci”.

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu.

Marszałek:	Prezydent Ministrów:	Minister Skarbu:
<i>Trampeczyński.</i>	<i>Skulski.</i>	<i>W. Grabski.</i>

Rozporządzenie

Ministra Skarbu w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 5. marca 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 23, poz. 127) w sprawie zmiany ustawy z dnia 31. lipca 1919 r. (Dz. pr. nr. 65, poz. 392), tudzież ustawy z dnia 8. stycznia 1920 r. (Dz. ust. Nr. 4. poz. 18) o przyznaniu dla cywilnych emerytów państwowych nadzwyczajnego dodatku drożyznianego.

Na zasadzie art. 4 ustawy z dnia 5. marca 1920 roku (Dz. ust. Nr. 23, poz. 127) zarządza się co następuje:

Art. 1. Przyznanie nadzwyczajnego dodatku drożyznianego na zasadzie ustawy z dnia 5. marca 1920 roku ma nastąpić od dnia 1. stycznia 1920 roku z zachowaniem warunków ustalonych w art. 1, 4, 5, 6, 7 rozporządzenia wykonawczego z dnia 5. września 1919 roku (*Monitor Polski* z dnia 19. września 1919 roku Nr. 211) do ustawy z dnia 31. lipca 1919 r. (Dz. pr. Nr. 65, poz. 392) i art. 2 rozp. wykonawczego z dnia 15. lutego 1920 roku (*Monitor Polski* Nr. 45 z dnia 25. lutego 1920 r.). Powołany dodatek drożyzniany należy wyasygnować naraz bezzwłocznie.

Art. 2. Wydatek potrzebny na pokrycie nadzwyczajnego dodatku drożyznianego należy zarachować w odpowiedniej rubryce emerytur (urzędnicy cywilni służby rosyjskiej względnie austriackiej) pod osobną pozycją: „Dodatek nadzwyczajny” wprowadzony ustawą z dnia 5. marca 1920 roku (Dz. Ust. Nr. 23, poz. 127).

Warszawa, dnia 7. kwietnia 1920 r.

Minister Skarbu:

w z. (—) *Weinfeld.*

L 306/pr.

O k ó l n i k

Rady szkolnej krajowej do wszystkich Dyrekcji państwowych szkół średnich, seminarjów nauczycielskich, szkół handlowych i przemysłowych oraz Rad szkolnych okręgowych w sprawie akcji plebiscytowej.

Ze względu na aktualność i wielką wagę kwestji plebiscytowej i wynikającej z tego potrzeby uświadamiania młodzieży w tym kierunku,

tudzież ze względu na brak odpowiedniego traktowania terenów plebiscytowych w podręcznikach szkolnych, Rada szkolna krajowa poleca Dyrekcjom szkół poruszenie i oświetlenie tej kwestji drogą odpowiednich odczytów i wykładów dla młodzieży szkolnej, Radom szkolnym okręgowym zaś zorganizowanie podobnej akcji w szkołach powszechnych.

Wykłady te, stosownie do tego czy budynek szkolny posiada odpowiedniej wielkości salę, winny być urządzone bądźto dla wyższych i niższych klas szkół średnich z osobna, bądźto dla każdej poszczególnej klasy; w szkołach powszechnych obejmą młodzież wyższych klas.

Ażeby młodzież wyniosła z tych wykładów realną korzyść, należy jej umożliwić głębsze poznanie sprawy plebiscytowej przez wskazanie i rozszerzanie wśród uczniów i uczenie dziełek popularnych o niej traktujących, tudzież zarządzić wypracowania piśmienne na ten temat. Najlepsze wypracowania uczniów i uczenie szkół średnich należy przesłać z końcem roku szkolnego Referatowi wychowawstwa i opieki nad młodzieżą (Lwów, Ossolińskich 11, III. p.), a to celem ułatwienia „Komitetowi obrony kresów zachodnich“ rozdawnictwa nagród w książkach przeznaczonych dla autorów bezwzględnie najlepszych z pośród nadesłanych éwicznie.

Wykłady winny się odbyć w ciągu maja. Wykaz literatury odnośnego przedmiotu załącza się. Wymienione książki mogą nabywać Dyrekcje szkół średnich i Rady szkolne okręgowe w Referacie wychowawstwa i opieki nad młodzieżą; Dyrekcje pokryją wydatek tem spowodowany z funduszków przeznaczonych na środki naukowe, Rady szkolne okręgowe zaś z funduszków bibliotek okręgowych.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 22. kwietnia 1920.

Delegat Ministerstwa
Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego
Sobiński w. r.

Wykaz literatury plebiscytowej:

I. Dzieła treści ogólnej.

1. Maliszewski Edward. Granice Polski. Warszawa i Poznań. Biblioteka dzieł wyborowych i Księgarnia św. Wojciecha 1919. 8° str. 32. Mk. 1:20 i mapa wydana w r. 1920.

2. Romer Eugenjusz. Ilu nas jest? Odczyt wygłoszony w styczniu 1917 r. Kraków. Gebethner i Sp. 1917. 8°. str. 32 + 4 n. 1 b. kor. 1:50.

3. Dr. Radziszewski Henryk. Polska wielkiem mocarstwem. Komitet Zjednoczenia Górn. Śląska z Rzeczp. Polską 8° str. 16

4. Dr. Radziszewski Henryk: Skarby ziemi polskiej. Komitet Zjednoczenia Górn. Śląska z Rzeczp. Polską.

5. Modelski Teofil Emil Dr. W sprawie ziem plebiscytowych. Lwów. Nakładem Uniwersytetu Żołnierskiego D. O. G. Tarnopol. 1920. 8°. str. 16.
6. Andrzejewski Czesław. Żywiol niemiecki w zachodniej Polsce; pogląd statystyczny. Poznań. Nakładem Ostoji. 1919. 8°. str. 65+III.+4 tabl. kor. 8.
7. Łahoda Mściwój. Zachodnia granica Polski. (Dwa wydania) Warszawa. Nakładem Komitetu Obrony Narodowej 1918. 8°. str. 87+1 mapa Mk. 5.
8. Limanowski Bolesław. Polityka wynaradawiająca rządu pruskiego w stosunku do ludności polskiej. Warszawa. Nakładem Komitetu Obrony Śląska 1919. 8°. str. 16. fen. 50.
9. Orłowicz Mieczysław. Przewodnik po ziemiach dawnej Polski. Lwów. Nakładem H. Altenberga 1920. 8°.
10. Kostrzewski Józef. Mapa narodowościowa ziem dotychczasowego zaboru pruskiego 1:200.000. Na podstawie urzędowych spisów ludności z r. 1905 i 1910 ułożył.... rysował Inż. Rojewski. Ze statystyką narodowościową dzielnicy pruskiej. Poznań. Księgarnia M. Niemierkiewicza. 1919. 8°. str. 15+1 mapa Mk. 180.
11. Zawiliński Roman. Z kresów polszczyzny. Kraków. Nakładem S. Krzyżanowskiego 1912, 8°. str. 172 kor. 2-50 rb. 1.

II. Spisz, Orawa i okręg Czadecki.

1. Spisz. Orawa i okręg Czadecki opracowała komisja kartograficzna złożona z S. Eljasza Radzikowskiego, W. Goethla, W. Semkowicza i B. Zawilińskiego, z mapą. Kraków. Nakładem Komitetu Narodowego obrony Spisza i t. d. 1919, 8°. str. 23. mk. 180.
2. Tetmajer-Przerwa Kazimierz. O Spisz Orawę i Podhale. Kraków. Nakładem Spółki wydawniczej „Spójnia“ 1919, 8°. str. 15 kor. 150.
3. Langer Antoni. Nasz Spisz i Orawa. Warszawa-Lublin-Łódź. Nakładem Gebethnera i Wolffa 1919, 8°, str. 24. fen. 80.
4. Machay Ferdynand Ks. Co my za jedni? Nowy Targ. 1919, 8°. str. 27 Mapa stosunku ekonomicznego Polski do Czech. Kraków. W. Krzepowski 1919, fol. kor. 3.

III. Śląsk Cieszyński i Górny.

1. Jarosz Mieczysław Dr. Województwo śląskie. Cieszyn 1919, 8°. str. 38+1 mapa.
2. Dudziński Adam. Na Śląsku. Z jedną mapką. Lwów. Wydane z zasiłkiem Pol. Spółek oszczędności i Pożyczek pod patronatem Wydziału krajowego 1919, małe fol. str. 28—VIII. kor. 22.50.
3. Sujkowski Antoni. Co Śląsk zyska na przyłączeniu do Polski. Częstochowa. Nakładem Komitetu Obrony Śląska 1919, 8°. str. 20. fen. 50.
4. Koneczny Feliks Dr. Czeskie a polskie prawa historyczne do Cieszyńskiego. Warszawa 1919, 8°. str., 39. fen. 70.
5. Tymieniecki Kazimierz. Znaczenie Śląska w dziejach Polski. Warszawa. Nakładem M. Arcta 1919, str. 89. mk. 450.
6. Piątkowski. Stosunki narodowościowe w Księstwie Cieszyńskim. Cieszyn nakładem Macieży Szkolnej Księstwa Cieszyńskiego 1919, 8°. str. 292.

7. Drobniak Franciszek. Przed rozstrzygnięciem. (Bez Górnego i Cieszyńskiego Śląska niema niezależnej Polski). Artykuł „w Nowej Polsce“ (Lwów) r. 1920 Nr. 1—3.

8. Golachowski T. Mapa Etnograficzna Śląska Ciesz. wydana w r. 1919.

IV. Mazury i Warmja.

1. Wierziński Maciej. Ziemia Warmińska. Poznań. Nakładem Warmińskiego Komitetu plebisycytowego 1919, 8°. str. 16.

2. Jaworski Tadeusz. Mazury i Warmja. Warszawa Poznań. Nakładem Biblioteki dzieł wyborowych. 1919, 8°. str. 36 mk. 2.

3. Kościński Konstanty. Sprawa mazurska. Wiadomości z dziedziny historycznej, statystycznej i politycznej. Poznań. Nakładem autora. 1908, 8°. str. 30.

4. Turkowski Tadeusz. Żywiół polski w Prusiech wschodnich i zachodnich (2 mapy). Warszawa F. Wyszynski 1915, 8°. str. 32 mk. 2.

5. Teren Plebisycytu na Mazurach. Mapa in 4° wydana w r. 1919, przez Komitet Mazurski. Warszawa, Czackiego 25.

6. Zeszyt czasopisma „Ziemia“ poświęcony Mazurom.

V. Pomorze i Gdańsk.

1. Chołoniewski Antoni. Gdańsk i Pomorze gdańskie. Uzasadnienie naszych praw do Bałtyku. Kraków. Nakładem S. A. Krzyżanowskiego 1919, 8°. str. 62. kor. 3.

2. Czarnocka-Przewóska Zofja. Morze Polskie z mapą Pomorza Polskiego. Dwa wydania. Warszawa, Księgarnia ludowa 1919, 8°. str. 30 mk. 1-60.

3. Chrzanowski Bernard. Z wybrzeża i o wybrzeżu. Poznań, nakładem Ostoji. 1917, 8°. str. 85. 1 tabl. kor. 3-50.

4. Dębicki Zdzisław. Powitanie morza. Warszawa, Wydawnictwo M. Areta, 1920, 8°. str. 30 mk. 7-50.

5. Zeszyt czasopisma „Ziemia“ poświęcony Pomorzu.

6. Ingarden Roman. Znaczenie ekonomiczne wybrzeża i portów własnych dla Polski. Artykuł w „Banderze Polskiej“ r. 1919 Nr. 1.

Nadto we wszystkich większych bibliotekach powinny być dzieła:

1. Askenazy Szymon. Gdańsk a Polska. Warszawa-Lublin Łódź Gebethner i Wolff. Kraków. G. Gebethner i Sp. 1919, 8° str. 214 kor. 19-80.

2. Romer Eugenjusz. Polacy na kresach pomorskich i pojezierskich. Lwów. Spółka oszczędności i pożyczek 1919, 4°. str. 225, 7 map.

L. 341/pr.

O k ó ł n i k

Rady szkolnej krajowej do wszystkich Rad szkolnych okręgowych i Dyrekcji wszystkich szkół średnich, zawodowych i seminarjów nauczycielskich w b. Galicji w sprawie używania alfabetu łacińskiego w piśmie przy nauczaniu języka niemieckiego.

Używanie prawie wyłącznie fraktury czyli t. zw. (niesłusznie) alfabetu gotyckiego w nauczaniu języka niemieckiego było dotychczas wyrazem

przykraj uległości dla zapatrywań obcych, poniekąd koniecznej ze względu na dawniejsze stosunki polityczne.

Wiadomo, że w XIX. wieku istniał w samych Niemczech dość silny prąd do zarzucenia szwabachy a pisania i drukowania tylko łacinką, propagował to nawet sławny filolog niemiecki Grimm. W ostatnich dziesiątkach lat przed wielką wojną europejską zwyciężyły w tej sprawie, jak i w tylu innych, względy natury politycznej. Że tak było, tego jednym z dowodów fakt, że specjalnie w polskich dzielnicach byłego zaboru pruskiego uczono wyłącznie w alfabecie „niemieckim“, by Polakom utrudnić potem nauczanie się czytania i pisania po polsku; dopiero przy końcu okresu szkolnego uczono czytać także łacinkę. Obecnie powinniśmy zastosować w odwrotnym kierunku tę samą metodę. Uczmy pisania niemieckiego wyłącznie w alfabecie łacińskim¹⁾, a dopiero później dodatkowo nauczymy także szwabachy, by umożliwić czytanie pism nią drukowanych. Co Niemcy czynili wyłącznie z motywów politycznych, my winniśmy zrobić to z pobudek kulturalnych, mianowicie: 1. aby uczyć nie w alfabecie lokalnym, ale światowym, 2. aby nie uczyć w alfabecie dla oczu — jak stwierdzili specjaliści — o wiele szkodliwszym od łacińskiego, 3. aby nie zmuszać dzieci do uczenia się niepotrzebnego pisania frakturą, co zwłaszcza we wschodniej części byłej Galicji, gdzie młodzież poznać musi alfabetu polski i ruski, jest zbyt ciężkim przeciążeniem, a więc niewłaściwością dydaktyczną.

Rada szkolna krajowa poleca nauczycielstwu wszędzie tam, gdzie młodzież naukę języka niemieckiego dopiero rozpocznie począwszy od 1. września b. r. używać w pisaniu wyłącznie alfabetu łacińskiego, w tych klasach zaś, w których naukę języka niemieckiego rozpoczętą już dawniej prowadzi się w dalszym ciągu, powoli i stopniowo rugować szwabachę a wprowadzać na jej miejsce alfabet łaciński.

Nauka czytania tekstów drukowanych, lub pisanych szwabachą nie może — rzecz prosta — być zaniedbaną już z tego względu, że przeważna ilość książek drukowana jest tym alfabetem, nadto zaś w życiu codziennym i praktycznym Niemcy posługują się często jeszcze frakturą (listy, rachunki i t. p. z wyjątkiem pisma maszynowego).

Zmianę alfabetu w pisaniu niemieckim w tych klasach, w których młodzież przywykła już do używania szwabachy, przeprowadzać trzeba umiejętnie i cierpliwie, wiadomo bowiem, jak długo dzieci mieszają w piśmie litery niemieckie między polskie i odwrotnie. W każdym razie

¹⁾ Za przykładem szkolnictwa francuskiego i angielskiego.

przy systematycznym ćwiczeniu i bacznym zwracaniu uwagi na sprawę pisania można doprowadzić do tego, że z końcem roku szkolnego 1920/21 młodzież swobodnie będzie pisała teksty niemieckie alfabetem łacińskim bez mieszania liter „gotyckich“.

Polecenie powyższe nie może i nie powinno być stosowane tam, gdzie do szkoły uczęszcza młodzież w przeważającej części lub wyłącznie pochodzenia niemieckiego, poczuwająca się do narodowości niemieckiej, jak np. w „kolonjach“ (osadach) niemieckich, w prywatnych szkołach z niemieckim językiem wykładowym, w szkołach mieszanych pod względem narodowym na kresach zachodnich i t. p. Zależnie od stosunków miejscowych należy tam zostawić dotychczasowy stan rzeczy, w żadnym wypadku zaś nie czynić z kwestji alfabetu bezwzględnego przymusu, który mógłby dotknąć uczucia narodowe wychowanków. Jest to zresztą rzeczą taktu i rozwagi pedagogicznej, by sprawie tej, którą szkoła przysłużyła się na kulturze ogólnej, nie nadawać bezwarunkowo ostrza politycznego.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 1. maja 1920.

Delegat Ministerstwa
Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego
Sobiński w. r.

L. 1.761/I.

O k ó l n i k

Rady szkolnej krajowej do wszystkich Rad szkolnych okręgowych w sprawie zastosowania postanowień ustawy z dnia 11. lipca 1919 Nr. 59. Dz. ust. Rzp. P. o stosunkach służbowych funkcjonarjuszów państwowych podczas pełnienia służby wojskowej do nauczycieli szkół państwowych.

W myśl postanowienia wstępnego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20. października 1919 Dz. Urz. P. GN0. 87 poz. 474, ustawa z dnia 11. lipca 1919 Dz. P. P. P. Nr. 59. poz. 357, ogłoszona w Dzienniku urzęd. Ministerstwa W. R. i O. P. Nr. 8 z r. 1919, stosuje się także do nauczycieli szkół powszechnych.

Wobec tego należy na podstawie wydanego rozporządzenia wykonawczego Ministerstwa Wyznań rel. i Oświecenia publ. z dnia 17. grudnia 1919 Nr. 24.733/I uregulować sprawę poborów nauczycieli pełniących służbę wojskową według następujących norm:

Na podstawie art. 7. przytoczonej ustawy, określającego stosunki służbowe funkcjonarjuszów państwowych powołanych do czynnej służby

wojskowej w czasie wojny, należy stałym i tymczasowym nauczycielom publicznych szkół powszechnych, pełniącym czynną służbę wojskową, wypłacać różnicę między pełnym uposażeniem wojskowym, na które składają się prócz płacy zasadniczej (gaży, żołdu) także osobne dodatki (strawne, funkcyjne, polowe i tp. dodatki z tytułu stosunków rodzinnych), z pełnym uposażeniem cywilnym, o ile uposażenie cywilne jest wyższe od wojskowego.

Przez uposażenie cywilne w znaczeniu artykułów 5, 6, i 7, ustawy rozumie się zarówno płacę zasadniczą wraz z wszystkimi dodatkami, jak i świadczenia w naturze i równoważniki pieniężne, wypłacane nauczycielom bądź ze Skarbu Państwa, bądź przez gminy lub z funduszu szkolnego miejscowego w myśl ustawy o ustalaniu i wynagradzaniu nauczycieli publicznych szkół powszechnych z dnia 27. maja 1919 Dz. P. P. P. Nr. 44 poz. 311.

Na uposażenie więc cywilne nauczycieli szkół powszechnych składają się: 1. płaca zasadnicza, 2. dodatki za wysługę lat, 3. dodatek ekonomiczny wojenny, 4. dodatek drożyzniany t. zw. sejmowy, 5. dodatek za kierownictwo, 6. równoważnik za mieszkanie, 7. równoważnik za grunt, 8. równoważnik za opał. Natomiast nie wlicza się wynagrodzenia za godziny nadliczbowe do stałego uposażenia cywilnego, oraz ewentualnie dodatków przyznanych przez gminy dobrowolnie nauczycielom publicznych szkół powszechnych. Jeżeli nauczyciel otrzymuje mieszkanie, grunt i opał w naturze, natenczas wysokość równoważników pieniężnych za te świadczenia obliczyć należy według norm podanych w ustawie z dnia 27. maja 1919 Dz. P. P. P. Nr. 44. poz. 311. Oprócz różnicy między uposażeniem cywilnym a wojskowym otrzymywać będą nadto ci nauczyciele, którzy prowadzą własne gospodarstwo rodzinne, dodatek z funduszu szkół powszechnych w wysokości podanej w art. 7 przytoczonego rozporządzenia wykonawczego Rady Ministrów, o ile z tego samego tytułu nie przysługują im specjalne dodatki z funduszy wojskowych.

A więc n. p. nauczycielowi, którego miesięczne uposażenie wojskowe, stwierdzone na podstawie kwitu poświadczonego przez władze wojskowe (załącznik 3 do przytoczonego na wstępie rozporządzenia Rady Ministrów) wynosi 330 marek polskich (60 marek żołdu + 120 marek strawnego + 150 marek dodatku polowego), a który pobierał pełne miesięczne uposażenie cywilne w wysokości 595 marek polskich (płaca zasadnicza 225 marek + dodatek za wysługę lat 50 Mk. + dodatek ekonomiczny 45 Mk. + dodatek sejmowy 160 + dodatek za kierownictwo 10 Mk. +

równoważnik za mieszkanie 45 Mk. + równoważnik za grunt 30 Mk. + równoważnik za opał 30 Mk.) wypłacać należy różnicę między temi uposażeniami t. j. 265 marek miesięcznie. Jeżeli nauczyciel ów ma nadto na swoim utrzymaniu rodzinę, składającą się z żony i dwojga dzieci, otrzyma oprócz tego osobny dodatek „rodzinny“ w wysokości 30% swego całego uposażenia cywilnego t. j. 178 marek 50 fen. Razem więc otrzyma ów nauczyciel z funduszków Ministerstwa W. R. i O. P. 443 marek 50 fenigów miesięcznie.

Zwraca się jednak uwagę, że nauczyciel, który otrzymuje dodatek „rodzinny“ z funduszków wojskowych (którą to okoliczność władza wojskowa winna swierdzać na przedkładanym przez nauczyciela każdego miesiąca kwiecie), nie będzie otrzymywał już tego dodatku z funduszu szkół powszechnych.

Nauczyciel szkoły powszechnej, powołany do służby wojskowej na skutek mobilizacji lub częściowego uzupełnienia do stanu wojennego, ma prawo zatrzymania mieszkania i gruntu w naturze, o ile korzystał z nich w chwili powołania do służby wojskowej, a także prawo do opału w naturze jeżeli w mieszkaniu zostaje jego rodzina. Wskutek tego zastępcy pełniącemu prowizorycznie obowiązki w miejsce powołanego do wojska nauczyciela należy wypłacać wszelkie równoważniki pieniężne ze Skarbu Państwa. Jeżeli nauczyciel powołany do czynnej służby wojskowej zatrzyma mieszkanie i grunt, natenczas przy wypłacie różnicy między jego miesięcznem uposażeniem cywilnem a wojskowem potrącić z niej należy tę kwotę, jaką stanowią odpowiednie równoważniki za grunt i mieszkanie, określone w ustawie z dnia 27. maja 1919 Dz. pp. Nr. 44.

Jeżeli nauczyciel pełniący służbę wojskową zostanie z niej zwolniony czyto wskutek reklamacji, czy też demobilizacji, czy wreszcie dłuższego urlopu uzyskanego od władzy wojskowej, winien bezzwłocznie objąć poprzednio zajmowaną posadę, chyba że będzie przeniesiony do innej miejscowości. Niezgłoszenie się zwolnionego z wojska nauczyciela do służby czynnej będzie uważane za samowolne opuszczenie posady.

Ci z nauczycieli szkół powszechnych, którzy należą do roczników nie objętych mobilizacją a do służby wojskowej zgłosili się dobrowolnie, i chociaż mogliby na podstawie rozporządzeń władz wojskowych o demobilizacji uzyskać zwolnienie ze służby wojskowej, pełnią ją obecnie nadal dobrowolnie, otrzymują niniejszem na podstawie art. 9, przytoczonej na wstępie ustawy urlop bez oznaczenia terminu z przyznaniem im przysługującej na podstawie przytoczonej ustawy części uposażenia, dodatku „rodzinnego“ i policzalności czasu służby wojskowej do lat służby, wyma-

ganych do osiągnięcia wyższego uposażenia służbowego. Natomiast, o ile w przyszłości nauczyciel szkoły powszechnej będzie miał zamiar wstąpić dobrowolnie do wojska, winien wnieść przepisana drogą służbową stosowne podanie, które przedłożone zostanie Ministerstwu W. R. i O. P. z odpowiednim sprawozdaniem i wnioskiem.

Do kwitów na wypłatę różnicy między poborami cywilnymi a wojskowymi, wystawianych według wzoru C) podanego w wyżej wymienionem rozporządzeniu Rady Ministrów przez nauczycieli lub osoby przez nich wskazane, dołączać należy kwity nadesłane przez władze wojskowe. Wymagana opłata stempłowa na upoważnieniach do podjęcia pensji w wypadkach tych nie obowiązuje.

Wnioski o zwolnienie ze służby wojskowej należy przedkładać ściśle według wzoru A) podanego w przytoczonym wyżej rozporządzeniu Rady Ministrów w trzech egzemplarzach.

Ponieważ ustawa powyższa wchodzi w życie w dniu 26. lipca 1919 r. należy przeto wyrównać z terminem od 1. sierpnia 1919 pobory nauczycielom służącym w wojsku według postanowień tej ustawy i wskazówek wyżej podanych. Nauczyciele ci za czas od 1. marca 1919 do 31. lipca 1919, o ile naturalnie w tym czasie pełnili służbę wojskową, nie otrzymują żadnego cywilnego wynagrodzenia.

Postanowienia niniejszego okólnika, o ile tyczą się wykonania art. 4. i 7. ustawy z dnia 11. lipca 1919 r. nie stoją się do nauczycieli nieetatowych, którzy przez pewien czas zastępują stałych lub tymczasowych nauczycieli, lub jako siły pomocnicze płatni są od liczby godzin udzielanej nauki.

O tem zawiadamia się Rady szkolne okręgowe celem ścisłego zastosowania się odnośnie do okólników z dnia 28. sierpnia 1919 L. 12264/I i z 16. grudnia 1919 L. 34859/I, zarazem zwraca się jednak uwagę, że końcowy ustęp okólnika L. 12264/I orzekający, że czas służby wojskowej dobrowolnej nie liczy się do czasokresu wymaganego do osiągnięcia wyższego uposażenia służbowego, nie ma już nadal prawnego znaczenia wobec tego, że po myśli niniejszego okólnika zgodnie z rozporządzeniem wykonawczem Ministerstwa WR. i OP. z dnia 17. grudnia 1919 Nr. 24.733 S. I. przyznaną została wyraźnie policzalność czasu służby spędzonej przy wojsku do lat służby wymaganych do uzyskania wyższego uposażenia służbowego.

Wniesione przez nauczycieli szkół powszechnych podania o zamiarze dobrowolnego wstąpienia do wojska polskiego będą Rady szkolne okręgowe przedkładać z możliwym pośpiechem do dalszej decyzji, przed-

stawiając zarazem wyjaśniające sprawozdanie i należycie umotywowany wniosek ze stanowiska szkoły.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 27. kwietnia 1920.

W zastępstwie:

Czerny w. r.

L. 315/pr.

O k ó l n i k

Rady szkolnej krajowej do Rad szkolnych okręgowych w środkowej i wschodniej części kraju w sprawie zgłaszania się do służby nauczycieli, którzy pełnili obowiązki przed 1. listopada 1918.

Ze względu na konieczność uruchomienia nauki we wszystkich szkołach z początkiem następnego roku szkolnego, tudzież ze względu na potrzebę ścisłej ewidencji rozporządzalnych sił nauczycielskich i wyzyskanie ich we właściwym zawodzie, Rada szkolna krajowa poleca Radom szkolnym okręgowym, aby w sposób tam praktykowany podały do wiadomości interesowanych, że zgłoszeń do służby osób stanu nauczycielskiego, które pełniły obowiązki nauczycielskie (także były na urlopie) przed 1. listopada 1918, po dniu 25. maja 1920 bezwarunkowo przyjmować się nie będzie.

Postanowienia okólnika z dnia 31. maja 1919 L. 143/pr., z 7. września 1919 L. 253/pr., tudzież z dnia 4. października 1919 L. 294/pr. utrzymuje się nadal w mocy.

Poleca się Radom szkolnym okręgowym, aby w dniu 26. maja b. r. sporządziły dokładne wykazy tych osób stanu nauczycielskiego, które się zgłosiły, w porozumieniu z dyrekcjami względnie zarządami szkół wszelkiego typu na terenie okręgu i bezzwłocznie odesłały je Radzie szkolnej krajowej osobnem sprawozdaniem.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 24. kwietnia 1920.

Delegat Ministerstwa

Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego

Sobiński w. r.

L. 11.051/I.

O k ó l n i k

Rady szkolnej krajowej do wszystkich Rad szkolnych okręgowych w sprawie udzielania nauczycielstwu zezwolenia na zawarcie związków małżeńskich.

Zawiadamia się Rady szkolne okręgowe, że do zawarcia związku małżeńskiego potrzebne jest nadal zezwolenie Rady szkolnej okręgowej dla nauczycielek w ogóle i dla nauczycieli tymczasowych.

Postanowienia bowiem ustawy z dnia 27. maja 1919 Dz. p. p. Nr. 44 w tym wypadku nie powodują żadnej zmiany, zwłaszcza że ustawa ta odnosi się jedynie do ustalania i wynagradzania nauczycieli publicznych szkół powszechnych i że według art. 20. tej ustawy zapowiedziana została osobna ustawa o stosunkach prawnych osób stanu nauczycielskiego. Rozumie się jednak, że ustalenia na podstawie art. 2. rzezonej ustawy nauczyciele, posiadając już charakter stałego nauczyciela, mogą zawrzeć związek małżeński bez zezwolenia, zaczem skutki prawne przewidziane w końcowym ustępie art. 36. ust. z 12. czerwca 1914 Dz. p. p. Nr. 60 do nich odnosić się nie będą.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 14. kwietnia 1920.

W zastępstwie:

Czerny w. r.

L. 488/I.

O k ó l n i k

Rady szkolnej krajowej do wszystkich Rad szkolnych okręgowych w sprawie równorzędności niektórych egzaminów fachowych z egzaminem kwalifikacyjnym do szkół wydziałowych.

Ministerstwo Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego reskryptem z dnia 22. grudnia 1919 l. 24.690/I, uwzględniając przedstawiony przez Radę szkolną krajową wniosek uznało po myśli §. 8. artykułu 22. ustawy z dnia 27. maja 1919 Nr. 44. Dz. ust. Rzp. P. następujące egzamina za równorzędne z egzaminem kwalifikacyjnym dla szkół wydziałowych na obszarze byłej Galicji:

1. egzamin dla nauki muzyki i śpiewu w szkołach średnich i seminarjach nauczycielskich, złożony przed państwową Komisją egzaminacyjną we Lwowie, Krakowie, Pradze i Wiedniu,

2. egzamin dla nauki gimnastyki w szkołach średnich, złożony przed Komisją egzaminacyjną we Lwowie i w Krakowie,

3. patent dla nauki kucharstwa i gospodarstwa domowego w szkołach powszechnych z egzaminu złożonego przed państwową Komisją egzaminacyjną w Wiedniu, jako istniejącą jedyną komisją tej kategorii.

Wskutek tego nauczycielom i nauczycielkom publicznych szkół powszechnych posiadającym jeden z tych egzaminów, przypada dodatek roczny w kwocie 600 Mk przewidziany w §. 8. art. 22. przytoczonej ustawy, od dnia 1. lipca 1919, o ile posiadają obok tego egzaminu także egzamin kwalifikacyjny dla szkół pospolicitych.

W wypadkach natomiast wątpliwych zastrzegło sobie Ministerstwo W. R. i O. P. osobną decyzję.

Zawiadamiając o tem Rady szkolne okręgowe i powołując się na tutejszy okólnik z dnia 24. listopada 1919 l. 30.723/I, wzywa Rada szkolna krajowa, aby — o ile w okręgu szkolnym znajdują się nauczyciele lub nauczycielki posiadający wspomniane wyżej warunki — przedłożyły bezzwłocznie odnośne ich świadectwa celem zarządzenia wypłaty przypadającego im od 1. lipca 1919 dodatku.

Samo przez się rozumie się, że w razie gdyby którzy z tych nauczycieli lub nauczycielek pobierali już dodatek roczny 600 Mk z tytułu posiadanego egzaminu kwalifikacyjnego dla szkół wydziałowych, nie należy im się jeszcze drugi taki dodatek z powodu, że posiadają także jeden z egzaminów pod l. 2. i 3. wymienionych.

W takich przypadkach należy zatem albo zaniechać wykazania odnośnych nauczycieli lub nauczycielek albo też podać wyraźnie, że mają już przyznany roczny dodatek 600 Mk.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 22. kwietnia 1920.

Delegat Ministerstwa

Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego

Sobiński w. r.

L. 2.956/III.

O k ó l n i k

Rady szkolnej krajowej do wszystkich Rad szkolnych okręgowych, w sprawie zniesienia obowiązku bezpłatnego nauczania religji w 9 godzinach tygodniowo z tytułu duszpasterstwa w szkołach powszechnych.

Z powodu poruszenia przez Radę szkolną krajową sprawy bezpłatnych godzin nauki religji w szkołach powszechnych oznajmiło Ministerstwo Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego reskryptem z dnia 29. marca 1920 l. 5.167/I, że duszpasterze (proboszcz, administrator parafji, wikarjusz), którzy udzielają nauki religji z tytułu duszpasterstwa w publicznych szkołach powszechnych należących do ich parafji, nie są obowiązani już nadal do bezpłatnego nauczania w 9. godzinach tygodniowo po myśli dotychczasowych przepisów ustawy z dnia 15. września 1909 Nr. 123 Dz. ust. kraj. ponieważ według artykułu 22. ustawy z dnia 27. maja 1919 Nr. 44. Dz. ust. Rzp. P. wszystkie dotychczasowe ustawy, dotyczące ustalania i wynagradzania nauczycieli publicznych szkół powszechnych (elementarnych) lub nauczycieli publicznych szkół ludowych i wydziałowych zostały zniesione.

Wskutek tego wszyscy ci duszpasterze, którym z tego tytułu potrącono przy obliczeniu wysokości wynagrodzenia za naukę religii w I. półroczu 1919/20 dziewięć godzin bezpłatnych, nabyli temsamem prawa do dodatkowego wynagrodzenia za te godziny, a to za miesiące wrzesień i październik 1919 po 90 Mk w stosunku rocznym w myśl reskryptu ministerjalnego z 5. stycznia 1920 l. 25.253/I, a od 1. listopada 1919 do 31. stycznia 1920 po 240 Mk w stosunku rocznym w myśl ustawy z dnia 18. grudnia 1919 Nr. 2. z r. 1920 Dz. ust. Rzp. P.

O tem zawiadamia się Rada szkolne okręgowe celem zastosowania się na przyszłość, a zarazem poleca, aby w celu zarządzenia wyrównania należności duszpasterzy za I. półrocze bieżącego roku szkolnego przedłożyły bezzwłocznie odnośne akta, które przy dokonaniem asygnowaniu remuneracji już zwrócono, a zarazem podały w sprawozdaniach datę i liczbę tutejszego rozporządzenia kasowego, któremu asygnowano to wynagrodzenie według norm dotychczasowych.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 22. kwietnia 1920.

Delegat Ministerstwa

Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego

Sobiński w. r.

L. 1.092/VI.

O k ó l n i k

Rady szkolnej krajowej do wszystkich Rad szkolnych okręgowych w sprawie wynagradzania pomocniczych referentów.

Inspektorowie szkolni okręgowi obok wizytacji szkół muszą wiele spraw załatwiać w biurze, a przydzieleni im do pomocy nauczyciele w charakterze referentów pomocniczych za dotychczasowem zbyt niskiem wynagrodzeniem niechętnie tej pracy się podejmują.

Celem pobudzenia ich do wydatniejszej pomocy w biurze Rada szkolnej okręgowej postanowiła Rada szkolna krajowa dotychczasowe wynagrodzenie podwyższyć im na razie do kwoty 100 Mk miesięcznie od dnia 1. kwietnia 1920, które — jak dotychczas — będzie płatne w półrocznych ratach z dołu.

Referenci pomocniczy obowiązani są udzielać nauki w szkole a obok tego wolny czas od nauki poświęcać pracy biurowej.

Rzeczą każdego inspektora szkolnego okręgowego będzie tak pokierować sprawą tj. tak zastosować podział godzin, by ten nauczyciel mógł

spełniać należycie nietylko swe zadanie w szkole, ale też być w całym tego słowa znaczeniu pomocnym w biurze Rady szkolnej okręgowej. Wobec tego na referentów pomocniczych będą przyjmowani za tutejszem zezwoleniem tylko tacy nauczyciele, którzy obowiązki zawodowe spełniają bez zarzutu.

Osobne wynagrodzenia za sporządzanie wykazów personalnych lub statystycznych i za zestawianie zamknięć rachunkowych funduszków szkolnych miejscowych nie będą przyznawane.

Zarazem zauważa się, że dla manipulacji biurowej Rady szkolnej okręgowej winna być przyjęta osobna siła pisarska. Gdzie takiej siły niema, należy osobnem sprawozdaniem tu donieść.

Wnioski o asygnowanie remuneracji dla referentów pomocniczych należy przedstawiać w czerwcu i grudniu każdego roku, a do sprawozdań dołączyć wykaz sporządzony wedle załączonego formularza.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 23. kwietnia 1920.

Delegat Ministerstwa

Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego

Sobiński w. r.

FORMULARZ.

W Y K A Z

pomocniczych referentów, którym przypada wynagrodzenie za półrocze 192.....

Imię i nazwisko	Charakter i miejsce służbowe	W ilu godzinach tygodniowo uczy w szkole	Podać datę i liczbę re-skryptu R. S. K.		Uwaga
			którym zezwolono na przyjęcie	którym asygnowano wynagrodzenie za ostatnie półrocze	

L. 282/pr.

O k ó l n i k

Rady szkolnej krajowej do Dyrekcji państwowych i prywatnych z prawem publiczności szkół średnich w kraju, w sprawie terminu zakończenia roku szkolnego 1919/20.

Rada szkolna krajowa zarządza na bieżący rok szkolny co następuje:

1. Naukę należy w roku szkolnym 1919/20 zakończyć w dniu 19. czerwca.

2. W dniach 21. i 22. czerwca winny odbyć się egzaminy uczniów(nic) prywatnych.

3. W dniu 23. czerwca odbędą się konferencje zamykające rok szkolny 1919/20.

4. W dniu 24. czerwca rano po uroczystem nabożeństwie dziękczynnem nastąpi rozdanie świadectw rocznych.

5. Ostatnie dni czerwca do 30. włącznie należy poświęcić czynnościom przewidzianym w § 1 i 2 tutejszego okólnika z dnia 22. lutego 1920 l. 3400/IV, t. j. wpisom uczniów do wszystkich klas i egzaminom wstępnym do wszystkich klas na rok szkolny 1920/21.

Rada szkolna krajowa wydaje to zarządzenie w tym celu, by zarówno egzaminy prywatne jakoteż wstępne mogły się odbyć w spokoju, z należytą powagą i ścisłością, a także by zostawić dość swobodnego czasu na odbycie wpisów, które ze względu na mającą nastąpić od początku najbliższego roku szkolnego przebudowę szkół średnich nastęrczyć mogą więcej czynności z powodu prawdopodobnego przenoszenia się uczniów do innych zakładów.

Grona nauczycielskie winny we wszystkich tych czynnościach udzielić Dyrekcjom czynnej i gorliwej pomocy, wskutek czego każdy członek grona ma pozostać na posterunku w swym zakładzie do 30. czerwca b. r. włącznie.

Pozostawia się ocenie Kierownictw zakładów prywatnych, czy i o ile ze względu na szczególne warunki w tych zakładach zechcą się także stosować do niniejszego zarządzenia.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 16. kwietnia 1920.

Delegat Ministerstwa
Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego
Sobiński.

L. 350/pr.

O k ó l n i k

Rady szkolnej krajowej do wszystkich Dyrekcji państwowych szkół średnich, seminarjów nauczycielskich męskich i żeńskich, szkół przemysłowych i zawodowych, Akademji handlowej we Lwowie i w Krakowie, oraz wszystkich Rad szkolnych okręgowych na obszarze b. Galicji w sprawie przedłużenia ważności legitymacyj kolejowych funkcjonarjuszy państwowych.

Namiestnictwo pismem z dnia 28. kwietnia 1920 l. Ia ⁵⁰⁵⁸¹/₄₂₀₀ oznajmiło Radzie szkolnej krajowej, że Ministerstwo kolei żelaznych

w Warszawie telegraficznem rozporządzeniem z dnia 24. kwietnia 1920 N. 850 przedłużyło termin ważności legitymacyj urzędników państwowych byłego zaboru austriackiego, uprawniających do kupna biletów kolejowych po cenie niższej w obrębie Małopolski, aż do ostatecznego uregulowania.

Namiestnictwo **nie** zarządziło dla zaoszczędzenia czasu zmiany w wydanych już funkcjonarjuszom państwowym z ważnością do 1. maja br. książeczkach legitymacyjnych odpowiedniej klauzuli prolongacyjnej lecz zwróciło się jedynie do Dyrekcji kolei państwowych we Lwowie, w Krakowie i w Stanisławowie z prośbą o wydanie pouczenia podwładnym organom kolejowym, aby przy kontroli legitymacyj w czasie podróży kolejami nie czyniono z tego powodu funkcjonarjuszom państwowym trudności.

Tylko tym funkcjonarjuszom państwowym, którzy nie posiadają przepisanych legitymacyj będzie Namiestnictwo wydawało w zamian za nie, na podstawie upoważnienia udzielonego przez Ministerstwo kolei żelaznych reskryptem z dnia 31. marca 1920 N. 523/III—20 dokumenty tożsamości osoby, w których umieszczona będzie klauzula stwierdzająca ważność tej legitymacji kolejowej do końca bieżącego roku. ewentualnie do wcześniejszego ostatecznego uregulowania.

O tem zawiadamia się wszystkie Dyrekcje oraz Rady szkolne okręgowe celem dalszego zawiadomienia interesowanych funkcjonarjuszów państwowych.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 5. maja 1920.

W zastępstwie:
Gayczak w. r.

Wiadomości osobiste.

Pau Minister Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego zamianował dr. Dominika Czekałowskiego, nauczyciela gimnazjum w Kołomyji, nauczycielem głównym w seminarjum nauczycielskiem męskim we Lwowie.

Rada szkolna krajowa zatwierdziła wybór: ks. Józefa Machowskiego na duchownego członka obrządku łac., Tadeusza Czarkowskiego-Golejewskiego i Karola Sękowskiego na delegatów Rady powiatowej oraz Samsona Gottesmanna na reprezentanta religii izraelskiej do Rady szkolnej okręgowej w Borszczowie.

Rada szkolna krajowa wyznaczyła Jakóba Skawińskiego nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły w Łosiaczu na reprezentanta zawodu nauczycielskiego do Rady szkolnej okręgowej w Borszczowie.

Rada szkolna krajowa przeniosła zastępcę nauczyciela Ferdynanda Schmalenberga z gimnazjum w Samborze do ginnazjum II. w Stanisławowie.

Rada szkolna krajowa nadała posady nauczycielskie w szkołach powszechnych :

Marji Lewickiej posadę dyrektorki 5-klasowej szkoły wydziałowej żeńskiej połączonej z 4-klasową szkołą powszechną w Brodach ;

Pawłowi Konopnickiemu posadę dyrektora 3-klasowej szkoły wydziałowej męskiej połączonej z 4-klasową szkołą powszechną w Brodach ;

ks. Franciszkowi Witeszczakowi posadę nauczyciela religiji rz. kat. 5-klasowej szkoły wydziałowej żeńskiej połączonej z 4-klasową szkołą powszechną im. król. Jadwigi w Sanoku ;

ks. Jakóbowi Mikosiewi posadę nauczyciela religiji rz. kat. w 3-klasowej szkole wydziałowej męskiej połączonej z 4-klasową szkołą powszechną im. Jagiełły w Sanoku ;

Bernardowi Laserowi posadę nauczyciela religiji izraelskiej 3-klasowej szkoły wydziałowej męskiej połączonej z 4-klasową szkołą powszechną im. Jagiełły w Samborze ;

Marji Jaworowej posadę nauczycielki w 6-klasowej szkole żeńskiej w Mielcu ;

Eugenji Żmurkównie w 6-klasowej szkole żeńskiej w Starym Samborze ;

Marjanowi Maławskiemu w 5-klasowej szkole męskiej w Limanowej ;

Florentynie Solarskiej w 5-klasowej szkole w Błażowej ;

Stanisławowi Michalskiemu posadę nauczyciela kierującego 4-klasowej szkoły męskiej im. św. Barbary w Krakowie ;

Wojciechowi Skowronskiemu posadę nauczyciela kierującego 4-klasowej szkoły męskiej w Gorlicach ;

Marjanowi Januszowi posadę nauczyciela kierującego 4-klasowej szkoły w Birczy ;

Aleksandrze Goyskiej posadę nauczycielki w XIX. 4-klasowej szkole żeńskiej im. Kościuszki w Krakowie ;

Marji Głowackiej w XVIII. 4-klasowej szkole powszechnej żeńskiej połączonej z wydziałową im. św. Anny w Krakowie ;

Wandzie Dorosińskiej w XLV. 4-klasowej szkole powszechnej żeńskiej połączonej z wydziałową na Podgórzu w Krakowie ;

Eugenji Malinowskiej w XII. 4-klasowej szkole żeńskiej im. Piramowicza w Krakowie ;

Michałowi Dece, Janowi Masłowskiemu i Stanisławowi Jaworskiemu posady nauczycieli 4-klasowej szkoły powszechnej męskiej połączonej z wydziałową im. Jagiełły w Samborze ;

Zofji Porębskiej w 4-klasowej szkole w Niegowici ;

Marji Oliwiance w 4-klasowej szkole w Białej ;

Józefie Patrosiównie w 4-klasowej szkole w Niechobrze.

Posady nauczycieli kierujących szkół 2-klasowych :

Alojzemu Pakoszowi w Buczkowie ; Stefanowi Kogutowi w Potyliczu ; Micha-

łowi Sobolewskiemu na przedmieściu „Dólnia“ w Samborze; Grzegorzowi Kaczmarzowi w Starzawie.

Posady nauczycielek w szkołach 2-klasowych:

Wiktorki Makowiczowej w Lecce; Janinie Rutowskiej w Matysówce; Marji Wasyliszynównie w Brzeziu; Marji Sobolewskiej na przedmieściu „Dólnia“ w Samborze; Marji Kaczmarzowej w Starzawie.

Posady nauczycieli i nauczycielek w szkołach 1-klasowych:

S. Rozalji Dudziance w Krosnej; Kazimierze Pagaczowej w Dąbrowie; Stanisławie Wojasównie w Chrostowej; Piotrowi Gągoli w Gliniku Średnim; Franciszce Kieryczyńskiej w Czaplach; Wandzie Piotrowskiej w Polance-Haller „na Grabiu“; Rudolfowi Kubickiemu w Buczynie; Mironowi Kinaszowi w Rozdzielu; Władysławowi Sajdakowi w Przykopie; Andrzejowi Seifertowi w Zdyni; Kazimierzowi Kuziowi w Balicach.

Rada szkolna krajowa przeniosła:

Stanisława Krzanowskiego nauczyciela kierującego 5-klasowej szkoły mieszanej w Limanowej na równorzędną posadę do 5-klasowej szkoły męskiej w Limanowej;

Franciszka Gardę nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły w Rudzie Różanieckiej do 1-klasowej szkoły w Lipsku;

Ludwikę Zielińską nauczycielkę 2-klasowej szkoły w Winiarach na równorzędną posadę w 2-klasowej szkole w Strumianach;

Michała Petrynę nauczyciela 1-klasowej szkoły w Bereźnicy na równorzędną posadę w szkole w Pukieniczach;

Ludwikę Jaciównę nauczycielkę 1-klasowej szkoły w Podhorcach na równorzędną posadę w Woli Dołhołuckiej.

Rada szkolna krajowa przeniosła w stan spoczynku:

Marję Solarską nauczycielkę 3-klasowej szkoły wydziałowej żeńskiej im. król. Jadwigi w Tarnopolu;

ks. Dominika Chwojkę nauczyciela religji rz. kat. 6-klasowej szkoły męskiej w Kałuszu;

Janinę Polańską nauczycielkę 5-klasowej szkoły żeńskiej w Kopyczynicach;

Jadwigę Wiluszową nauczycielkę 4-klasowej szkoły powszechnej żeńskiej połączonej z wydziałową im. król. Zofji w Stanisławowie;

Marję Dobrzańską nauczycielkę 4-klasowej szkoły w Brzezince;

Kazimierę Malisównę nauczycielkę 4-klasowej szkoły żeńskiej w Krośnie;

Zofję Smolarską nauczycielkę 4-klasowej szkoły w Żurawicy;

Antoniego Folwarcznego nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły w Rozborzu;

Franciszka Galuchowskiego nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły w Gnojnicach;

Józefa Krzyżaka nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły w Krzyszkowicach;

Zofję Andrasiewiczową nauczycielkę 2-klasowej szkoły w Drohowyżu;

Antoninę Bąkowską-Rostkową nauczycielkę 2-klasowej szkoły w Zimnowódce;

Annę Wolską nauczycielkę 2-klasowej szkoły w Szczytnikach;
 Teodora Brewkę nauczyciela 1-klasowej szkoły w Huziejowie;
 Ludwikę Bucką nauczycielkę 1-klasowej szkoły w Radocy;
 Grzegorza Gałaguzę nauczyciela 1-klasowej szkoły w Piaskach;
 Michalinę Gutkowską nauczycielkę 1-klasowej szkoły w Siworogach;
 Stanisławę Haduchową nauczycielkę 1-klasowej szkoły w Jędruskowcach;
 Jana Jaworskiego nauczyciela 1-klasowej szkoły w Smarzowie;
 Józefa Lesiaka nauczyciela 1-klasowej szkoły w Woli Żelichowskiej;
 Emilję Mięgowicównę nauczycielkę 1-klasowej szkoły w Hucisku;
 Józefę Olańczukową nauczycielkę 1-klasowej szkoły w Siennowie;
 Grzegorza Onyszkę nauczyciela 1-klasowej szkoły w Cielążu.

Zmarli:

Karol Barg stały nauczyciel kierujący 2-klasowej szkoły w Kołodziejówce w okręgu skałackim, zmarł dnia 1. lutego b. r. w 64. roku życia a w 37. roku służby;
 Anna Beldowska stała nauczycielka 1-klasowej szkoły w Burezu w okręgu rudeckim, zmarła dnia 5. kwietnia b. r. w 58. roku życia a w 39. roku służby;
 Mikołaj Czaban stały nauczyciel 1-klasowej szkoły w Roszniowie w okręgu tłumackim, zmarł dnia 8. marca b. r. w 31. roku życia a w 10. roku służby;
 Eustachy Gallewicz stały nauczyciel kierujący 4-klasowej szkoły w Ilińcach w okręgu sieniawskim, zmarł w 60. roku życia a w 33. roku służby;
 Marjan Gelinek stały nauczyciel kierujący 2-klasowej szkoły w Zabłętowcach w okręgu żydaczowskim, zmarł dnia 12. marca b. r. w 40. roku życia a w 21. roku służby;
 Władysława Hnatyńska nauczycielka szkoły w Kościejowie w okręgu lwowskim zamiejskim, zmarła dnia 27. marca b. r. w 8. roku służby;
 Katarzyna Knoppowa nauczycielka 1-klasowej szkoły w Sance w okręgu chrzanowskim, zmarła dnia 14. marca b. r. w 27. roku życia a w 5. roku służby;
 Leontyna Kieronńska nauczycielka 4-klasowej szkoły w Łapanowie w okręgu bocheńskim, zmarła dnia 7. kwietnia b. r. w 29. roku życia a w 8. roku służby;
 Mikołaj Korecki stały nauczyciel kierujący 2-klasowej szkoły w Dziedziłowie w okręgu kamioneckim, zmarł dnia 23. marca b. r. w 54. roku życia w 32. roku służby;
 Jan Krasota stały nauczyciel 1-klasowej szkoły w Jakimowie w okręgu kamioneckim, zmarł w 39. roku życia a w 20. roku służby;
 Jakób Marchewka stały nauczyciel kierujący 2-klasowej szkoły w Łazanach w okręgu wielickim, zmarł dnia 27. stycznia b. r. w 46. roku życia a w 26. roku służby;
 Benjamin Józef Motowski stały nauczyciel kierujący 2-klasowej szkoły w Babicach w okręgu oświęcimskim, zmarł dnia 15. kwietnia b. r. w 43. roku życia a w 22. roku służby;
 Bronisława Orzechowska nauczycielka 1-klasowej szkoły w Łękawicy w okręgu wadowickim, zmarła dnia 10. kwietnia b. r. w 25. roku życia a w 3. roku służby;
 Piotr Ostrowski stały nauczyciel kierujący 2-klasowej szkoły w Grzybowicach

Wielkich w okręgu lwowskim zamiejskim, zmarł dnia 31. marca b. r. w 40. roku życia a w 19. roku służby;

ks. Henryk Raczkowski nauczyciel religii gr. kat. 5-klasowej szkoły męskiej w Kosowie, zmarł dnia 14. kwietnia b. r. w 35. roku życia a w 9. roku służby;

Marja Szparzanka stała nauczycielką 4-klasowej szkoły w Radymnie w okręgu jarosławskim, zmarła dnia 30. marca b. r. w 18. roku służby.

Organizacja szkół.

Wskutek upoważnienia Ministerstwa Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego z dnia 10. marca 1920 Nr. 4291/II Rada szkolna krajowa upaństwowia prywatne gimnazjum realne w Chrzanowie i prywatne gimnazjum im. Juljusza Słowackiego w Czortkowie z dniem 1. grudnia 1919.

Pan Minister Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego reskryptem z dnia 14. kwietnia b. r. l. 6294/II zezwolił, by państwowe gimnazjum realne w Krakowie nosiło nazwę „Państwowe gimnazjum realne im. Henryka Sienkiewicza“.

Pan Minister Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego nadał prawo publiczności:

reskryptem z dnia 30. marca b. r. l. 5864/II klasom I. do IV. prywatnego gimnazjum im. Zygmunta Krasińskiego w Dolinie na rok szkolny 1919/20 z tem ograniczeniem, że prawo to może być stosowane tylko do zwyczajnych uczniów (uczenic) zakładu uczęszczających na naukę codzienną;

reskryptem z dnia 8. kwietnia b. r. l. 6012/II klasom I. i II. prywatnego gimnazjum realnego żeńskiego Cyprjany Brückówny we Lwowie na rok szkolny 1919/20;

reskryptem z dnia 12. kwietnia b. r. l. 6178/II klasom I. do V. prywatnego gimnazjum realnego w Borysławiu-Tustanowicach na lata szkolne 1918/19 i 1919/20 ograniczając zastosowanie tego prawa tylko do własnych uczniów zakładu odbywających normalną codzienną naukę szkolną;

reskryptem z dnia 15. kwietnia b. r. l. 8348/I prywatnej 4 klasowej szkole pospolitej koedukacyjnej Reginy Goldfarbowej we Lwowie na lata szkolne 1919/20, 1920/21 i 1921/22 z ograniczeniem do uczniów i uczenic zakładu;

reskryptem z dnia 19. kwietnia b. r. l. 6828/I prywatnemu seminarjum nauczycielskiemu żeńskiemu w Bochni na lata szkolne 1919/20, 1920/21 i 1921/22 oraz prawo odbywania egzaminów dojrzałości i wydawania świadectw dojrzałości uczenicom własnego zakładu;

reskryptem z dnia 19. kwietnia b. r. l. 8766/I prywatnemu seminarjum nauczycielskiemu żeńskiemu w Tarnopolu na rok szkolny 1919/20 oraz prawo odbycia egzaminów dojrzałości i wydania świadectw dojrzałości;

reskryptem z dnia 19. kwietnia b. r. l. 6593/I prywatnemu seminarjum nauczycielskiemu żeńskiemu im. św. Hildegardy w Białej na lata szkolne 1919/20

i 1920/21 oraz prawo odbywania egzaminów dojrzałości i wydawania świadectw dojrzałości uczniom własnego zakładu;

reskryptem z dnia 19. kwietnia b. r. l. 6490/II prywatnemu gimnazjum żeńskiemu Anny Rachalskiej w Przemyślu na rok szkolny 1919/20 oraz prawo odbycia egzaminu dojrzałości i wydania świadectw dojrzałości mających ważność świadectw szkół rządowych z tem ograniczeniem, że prawo to może być stosowane tylko do zwyczajnych uczeni uczęszczających na naukę codzienną w tym zakładzie;

reskryptem z dnia 21. kwietnia b. r. l. 6639/II klasom I. i II. prywatnego gimnazjum realnego O. O. Pijarów w Rakowicach pod Krakowem na rok szkolny 1919/20 z tem zastrzeżeniem, że prawo to może być zastosowane tylko do zwyczajnych uczniów zakładu uczęszczających na naukę codzienną;

reskryptem z dnia 19. kwietnia b. r. l. 6488/II prywatnemu gimnazjum żeńskiemu im. król. Jadwigi w Krakowie na lata szkolne 1919/20, 1920/21 i 1921 22 oraz prawo odbywania egzaminów dojrzałości i wydawania świadectw dojrzałości mających ważność świadectw szkół rządowych;

reskryptem z dnia 21. kwietnia b. r. l. 6638/II klasom I. do V. prywatnego gimnazjum realnego w Oświęcimiu na rok szkolny 1919/20 z tem ograniczeniem, że prawo to może być stosowane tylko do uczniów i uczenie zakładu uczęszczających na naukę codzienną.

Książki szkolne.

Rada szkolna krajowa zaliczyła książkę p. t. „Kazimierz Strutyński. Arytmetyka. Stopień niższy. Wydanie drugie z licznymi rycinami w tekście. Nakładem K. S. Jakubowskiego. We Lwowie 1920. Cena egzemplarza 36 marek polskich“ — w poczet książek dozwolonych do użytku w małopolskich szkołach średnich.

Rada szkolna krajowa zaliczyła książkę p. t.: Dr. Wilhelm Friedberg. Zarys geologii z rycinami i mapką geologiczną ziem polskich. Wydanie drugie. Nakładem K. S. Jakubowskiego. We Lwowie 1920. Cena egzemplarza 14 marek polskich“ — w poczet książek dozwolonych do użytku w małopolskich szkołach średnich.

Rada szkolna krajowa zaliczyła książkę p. t.: Петро Огоновський. Учебник фізики для нижних клас середніх шкіл. Третє виданє зладив Др. Володимир Левицький. У Львові 1920. Накладом Українського Педагогічного Товариства“ w poczet książek dozwolonych do użytku w szkołach średnich. Cena egzemplarza broszuowanego 20 Mk.

Pod kierunkiem Naczelnego Inspektoratu Harcerskiego wychodzą subwencjonowane przez Ministerstwo pisma harcerskie „Harcercz“ (tygodnik dla młodzieży, red. A. Pawełek, prenumerata 9 Mk. kwartalnie) i „Harcemistrz“ (miesięcznik instruktorski, red. dr. Tadeusz Strumiłło prenumerata 6 Mk. kwartalnie).

Adres administracji obu pism: Warszawa, Traugutta 2.

Wobec tego, że prawie we wszystkich szkołach średnich istnieją drużyny harcerskie, jest pożądanę, aby oba te pisma znajdowały się w bibliotekach szkolnych.

Konkursa.

L. 7340/IV.

Rada szkolna krajowa ogłasza niniejszem konkurs na posadę dyrektora państwowej szkoły realnej w Śniatynie, ewentualnie innej równorzędnej posady mogącej się opróżnić.

Podania udokumentowane należy wnosić za pośrednictwem władzy przełożonej do Rady szkolnej krajowej najpóźniej do końca maja b. r.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 17. kwietnia 1920.

L. 7999/IV.

Rada szkolna krajowa ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad w upaństwowić się mającem gimnazjum żeńskim im. król. Jadwigi we Lwowie z poborami według norm obowiązujących:

1. posada dyrektora;
2. dwie posady nauczycieli (lek) języka polskiego i języka nowożytnego (niemieckiego lub francuskiego) jako przedmiotów głównych;
3. dwie posady nauczycieli (lek) filologii klasycznej jako przedmiotu głównego a języka polskiego jako przedmiotu pobocznego;
4. jedna posada nauczyciela (lki) języka niemieckiego i języka łacińskiego jako przedmiotów głównych, ewentualnie języka niemieckiego jako przedmiotu głównego a filologii klasycznej jako przedmiotów pobocznych;
5. dwie posady nauczycieli (lek) historii i geografii jako przedmiotów głównych;
6. dwie posady nauczycieli (lek) matematyki i fizyki jako przedmiotów głównych, ewentualnie matematyki i chemji jako przedmiotów głównych, fizyki jako przedmiotu pobocznego;
7. jedna posada nauczyciela (lki) nauk przyrodniczych jako przedmiotu głównego a matematyki i fizyki jako przedmiotów pobocznych;
8. jedna posada nauczyciela (lki) rysunków odręcznych;
9. jedna posada nauczyciela religji rzymsko-katolickiej;
10. jedna posada terejana.

Podania o te posady należy wnieść do dnia 15. czerwca b. r. drogą urzędową przez przełożoną Dyрекcję.

We Lwowie, dnia 22. kwietnia 1920.

L. 8192/IV.

Rada szkolna krajowa ogłasza niniejszem konkurs celem obsadzenia następujących posad w państwowem gimnazjum w Czortkowie:

1. dyrektora; do tej posady przywiązane są pobory w myśl ustaw z 19. września 1898 Dz. p. p. Nr. 173 i z 23. lutego 1907 Dz. p. p. Nr. 55;
2. rzeczywistego katechety religji rzymsko-katolickiej;
3. dwóch posad rzeczywistych nauczycieli filologii klasycznej jako przedmiotu głównego;

4. dwóch posad rzeczywistych nauczycieli języka polskiego jako przedmiotu głównego;

5. jednej posady rzeczywistego nauczyciela języka nowożytnego francuskiego, angielskiego względnie niemieckiego, jako przedmiotu głównego.

6. dwóch posad rzeczywistych nauczycieli historii i geografji jako przedmiotów głównych;

7. dwóch posad rzeczywistego nauczyciela matematyki i fizyki jako przedmiotów głównych;

8. jednej posady rzeczywistego nauczyciela historii naturalnej jako przedmiotu głównego.

Do podań ad 2—8 przywiązane są pobory w myśl ustaw z dnia 19. września 1898 Dz. p. p. Nr. 173 i z dnia 24. lutego 1907 Dz. p. p. Nr. 55.

Podania zaopatrzone w dokumenty i dokładnie wypełnioną tabelą kwalifikacyjną należy wnosić za pośrednictwem władzy przełożonej do Rady szkolnej krajowej najpóźniej do dnia 30. czerwca b. r.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 8. maja 1920.

L. 2753/III.

Rada szkolna krajowa ogłasza niniejszem konkurs celem obsadzenia posady rzymsko-katolickiego katechety w seminarjum nauczycielskiem męskim w Stanisławowie.

Z posadą tą połączone są obowiązki i prawa przywiązane do posady rzeczywistego nauczyciela IX. klasy rangi w szkołach średnich. Kandydaci ubiegający się o tę posadę winni wykazać się pełną kwalifikacją do nauczania religji rzymsko-katolickiej w szkołach średnich. Podania należy udokumentowane i zaopatrzone w tabelę kwalifikacyjną należy wnosić za pośrednictwem przełożonej władzy do Rady szkolnej krajowej do 15. czerwca 1920.

Wniesione podania przedłożą Dyrekcje szkół średnich względnie seminarjów nauczycielskich i Rady szkolne okręgowe najpóźniej do 20. czerwca 1920 po należytem wypełnieniu tabel kwalifikacyjnych.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 6. kwietnia 1920.

L. 2914/III.

Niniejszem ogłasza się ponowny konkurs celem stałego obsadzenia posady nauczyciela gimnastyki oraz nauczyciela szkoły ćwiczeń w seminarjum nauczycielskiem męskim w Białej.

Kandydaci ubiegający się o posadę nauczyciela gimnastyki winni się wykazać kwalifikacją do nauczania tego przedmiotu w szkołach średnich. Kandydaci ubiegający się o posadę nauczyciela szkoły ćwiczeń winni się wykazać kwalifikacją do nauczania przedmiotów grupy przyrodniczo-matematycznej w szkołach wydziałowych.

Do posad tych przywiązane są systemizowane pobory w myśl ustawy z 24. lutego 1907 Dz. p. p. Nr. 55 i z 28. lipca 1917 Dz. p. p. Nr. 319.

Podania wystosowane do Ministerstwa Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego, zaopatrzone w odpowiednie dokumenta, należy wnieść w przepisanej drodze służbowej do Rady szkolnej krajowej do końca maja 1920.

Podania wniesione przedłożą Dyrekcje i Rady szkolne okręgowe wraz z wykazami osobistymi petentów Radzie szkolnej krajowej natychmiast po upływie konkursu.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 24. kwietnia 1920.

L. 7695/IV.

Rada szkolna krajowa ogłasza niniejszem konkurs na posadę nauczyciela rysunku w państwowej I. szkole realnej w Krakowie lub w innej szkole średniej, w której wskutek obsadzenia posady w Krakowie opróżni się ewentualnie posada rzeczywistego nauczyciela rysunku.

Do tej posady przywiązane są pobory po myśli ustaw z dnia 19. września 1898 Dz. p. p. Nr. 173, z dnia 24. lutego 1907 Dz. p. p. Nr. 55 i z dnia 28. lipca 1917 Dz. p. p. Nr. 319.

Należy udokumentowane podania należy wnieść do Rady szkolnej krajowej za pośrednictwem przełożonej Dyrekcji najpóźniej do 15. czerwca 1920.

Kandydaci obowiązani jeszcze do służby wojskowej mają wykazać czy uczynili zadość obowiązkowi tej służby.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 22. kwietnia 1920.

L. 3020/III.

Rada szkolna krajowa ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia posady nauczyciela szkoły ćwiczeń w państwowym seminarjum nauczycielskim męskim we Lwowie.

Pierwszeństwo będą mieli kandydaci, którzy wykazą się kwalifikacją do szkół wydziałowych z grupy drugiej.

Do posady tej przywiązane są pobory nauczyciela X. klasy rangi po myśli obowiązujących ustaw.

Podania zaopatrzone w dokumenty i dokładnie wypełnioną tabelę kwalifikacyjną należy wnieść za pośrednictwem przełożonej władzy do końca maja 1920.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 21. kwietnia 1920.

L. 790/V.

Rada szkolna krajowa ogłasza konkurs na posadę Kierownika oddziału mechaniczno-technicznego warsztatu w państwowej szkole przemysłowej we Lwowie w VII. klasie rangi z dodatkiem funkcyjnym w kwocie 1800 K (1260 Mk) rocznie.

O posadę tę ubiegać się mogą inżynierowie budowy maszyn, którzy się wykazą dłuższą praktyką zawodową.

Podania należy wnieść do Rady szkolnej krajowej przez Dyrekcję państwowej szkoły przemysłowej we Lwowie najpóźniej do końca maja b. r.

Do podania należy załączyć świadectwo z odbytych studjów i praktyki zawodowej tudzież krótki opis życia.

Kandydat, który otrzyma posadę, będzie obowiązany udzielać także nauki w przedmiotach swego zakresu zawodowego i w odpowiednim wymiarze godzin w tygodniu.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 1. maja 1920.

L. 1212.

Rada szkolna okręgowa w Brzesku ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

1. Na posadę nauczyciela 6-klasowej szkoły męskiej w Brzesku. Pierwszeństwo zastrzega się kompetentom z egzaminem wydziałowym z grupy I. lub II.
2. Na posadę nauczyciela kierującego 4-klasowej szkoły w Strzelcach wielkich.
3. Na posady nauczycieli (lek) 4-klasowych szkół w Strzelcach wielkich, Zakliczynie, Czehowie, Jadownikach, Uszwi, Szezurowej i Przyborowiu.
4. Na posady nauczycieli kierujących 2-klasowych szkół w Biesiadekach, Grabnie, Gwoźdźcu.
5. Na posady nauczycieli (lek) 2-klasowych szkół w Biesiadekach, Dębnie, Domosławicach, Górcie, Gwoźdźcu, Mokrzykach, Łoniowach, Rudzie kameralnej, Jaworsku, Tymowej, Maszkienicach, Wielkiej Wsi, Woli Przemyskiej, Zabawie i w Zawadzie Uszewskiej.

6. Na posady nauczycieli 1-klasowych szkół (z klasą nadetatową) w Bieśniku, Dołach i w Rudzie-Rysiu.

Podania należyście ostemplowane i udokumentowane należy wnosić o każdą posadę osobno za pośrednictwem władzy przełożonej do Rady szkolnej okręgowej w Brzesku w terminie do 15. lipca b. r.

Z Rady szkolnej okręgowej.

Brzesko, dnia 12. kwietnia 1920.

L. 630.

Rada szkolna okręgowa w Białej ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia posady nauczyciela kierującego 4-klasowej szkoły z polskim językiem wykładowym w Hałenowie.

Podania należyście ostemplowane należy wnosić za pośrednictwem władzy przełożonej do Rady szkolnej okręgowej w Białej do 15. lipca 1920.

W Białej, 20. kwietnia 1920.

L. 529.

Rada szkolna okręgowa w Jaśle ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

1. Na posadę nauczyciela z egzaminem wydziałowym z grupy III. w 3-klasowej szkole wydziałowej męskiej w Jaśle.
2. Na posadę nauczyciela religji rzymsko-katolickiej w 5-klasowej szkole w Kołaczycach.

3. Na posadę nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły w Żurowej.

4. Na posady nauczycieli szkół 1-klasowych w Brzezowej, Chrzastówce, Dzielecu, Duląbce, Grabiu, Łajscach i w Potakówce.

W szkołach tych prócz Grabia językiem wykładowym jest język polski, w Grabiu język ruski, w Brzezowej język ruski jako przedmiot.

Podania udokumentowane należy wnosić za pośrednictwem władzy przełożonej do Rady szkolnej okręgowej w Jasle w terminie do 15. lipca 1920.

Jasło, dnia 16. kwietnia 1920.

L. 1059.

Rada szkolna okręgowa w Nowym Targu prostuje ogłoszony w Nr. 4. Dziennika urzędowego konkurs na posadę nauczyciela w 5-klasowej szkole w Czarnym Dunajcu o tyle, że pierwszeństwo będą mieli kompetenci z egzaminem wydziałowym z grupy I. a nie z grupy III.

Nowy Targ, dnia 10. kwietnia 1920.

L. 439.

Rada szkolna okręgowa w Śniatynie ogłasza niniejszem konkurs na następujące posady celem stałego ich obsadzenia:

Na posadę nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły w Ilińcach.

Na posady nauczycieli (lek) 2-klasowych szkół w Rudnikach i Tułukowie.

W wymienionych szkołach jest język wykładowy ruski.

Podania należy udokumentowane i ostemplowane z dołączeniem tabeli kwalifikacyjnej należy wnosić za pośrednictwem przełożonej władzy do Rady szkolnej okręgowej w Śniatynie w terminie do 15. lipca br.

Śniatyn, dnia 23. marca 1920.

L. 523.

Rada szkolna okręgowa w Stryju ogłasza niniejszem konkurs na posadę nauczyciela religii rzymsko-katolickiej w szkole 3-klasowej wydziałowej męskiej połączonej z 4-klasową powszechną im. Mickiewicza w Stryju, z obowiązkiem udzielania nauki religii także w innych szkołach w Stryju.

O posadę tę mogą ubiegać się tylko kanonicznie ordynowani kapłani świeccy lub zakonnicy. Posady katechety nie można zajmować równocześnie z posadą duszpasterską.

Termin wnoszenia podań do 15. lipca 1920 r.

W Stryju, dnia 19. marca 1920.

L. 567.

Rada szkolna okręgowa w Przeworsku ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

1. Na posadę nauczycielki w 5-klasowej szkole żeńskiej w Przeworsku.

2. Na posadę nauczyciela w 5-klasowej szkole mieszanej w Kańczudze. Kompetenci z egzaminem wydziałowym z grupy II. lub III. będą mieli pierwszeństwo.

3. Na posadę nauczycielki w 5-klasowej szkole mieszanej w Kańczudze. Kompetentki z egzaminem wydziałowym z grupy III. będą miały pierwszeństwo.

4. Na posadę nauczyciela i na posadę nauczycielki w szkole 4 klasowej w Grzescie.

5. Na posadę nauczyciela kierującego szkoły 2-klasowej w Ujeźnie.

6. Na posady nauczycieli (lek) w szkołach 2-klasowych w Gniewczynie, Gozycach, Hucisku jawornickim, Łopuszce wielkiej, Manasterzu, Markowej, Ostrowie i w Sieteszy im. św. Jadwigi.

Podania udokumentowane należy wnosić za pośrednictwem przełożonej władzy do Rady szkolnej okręgowej w Przeworsku w terminie do 15. lipca 1920.

Przeworsk, dnia 7. kwietnia 1920.

L. 634.

Rada szkolna okręgowa w Oświęcimiu ogłasza niniejszem konkurs na następujące posady nauczycielskie celem stałego ich obsadzenia:

1. Na dwie posady nauczycieli 5-klasowej szkoły męskiej w Oświęcimiu. Pierwszeństwo mają kandydaci z egzaminem wydziałowym z grupy I. i II.

2. Na dwie posady nauczycieli 5-klasowej szkoły mieszanej w Zatorze, z pierwszeństwem dla kandydatów z egzaminem wydziałowym z grupy I. i III.

3. Na posadę nauczyciela 4-klasowej szkoły mieszanej z planem szkół 5 klasowych w Brzeszczach z pierwszeństwem dla kandydatów z egzaminem wydziałowym z którejkolwiek grupy.

4. Na posadę nauczyciela 4-klasowej szkoły w Przeciszowie wsi.

5. Na posadę nauczyciela 4-klasowej szkoły w Ryczowie.

6. Na dwie posady nauczycielskie w szkole 3-klasowej w Polance Wielkiej (jedna zastrzeżona dla mężczyzny).

7. Na posady nauczycieli w szkołach 1-klasowych w Miejsu i Spytkowicach na Przewozie (z klasą nadetatową).

Podania udokumentowane należy wnosić za pośrednictwem przełożonej władzy do Rady szkolnej okręgowej w Oświęcimiu w terminie do 15. lipca b. r.

Oświęcim, dnia 5. kwietnia 1920.

L. 1403.

Rada szkolna okręgowa w Dobromilu ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

1. Na posadę nauczyciela religii rzymsko-katolickiej i religii grecko-katolickiej w szkole 6 klasowej męskiej w Dobromilu z obowiązkiem udzielania nauki religii także w szkole 6-klasowej żeńskiej w Dobromilu.

O posady nauczycieli religii rzymsko-katolickiej i grecko-katolickiej ubiegać się mogą tylko kanonicznie ordynowani świeccy lub zakonnicy kapłani. Posady katechety nie można zajmować równocześnie z posadą duszpasterską.

2. Na posadę nauczyciela szkoły 6-klasowej męskiej w Dobromilu. Pierwszeństwo zastrzega się nauczycielom posiadającym egzamin wydziałowy.

3. Na posadę nauczyciela szkoły 4-klasowej mieszanej w Birczy. Posada zastrzeżona jest dla mężczyzny.

4. Na posadę nauczyciela kierującego szkoły 2-klasowej w Piątkowej.

5. Na posady nauczycieli (lek) w 2-klasowych szkołach w Posadzie nowo miejskiej, w Krościenku i w Piątkowej.

6. Na posadę nauczyciela 1-klasowej szkoły w Brzusce.

W szkołach w Dobromilu, Birczy, Krościenku i Posadzie nowomiejskiej jest język wykładowy polski, w szkołach w Brzusce i Piątkowej język ruski. We wszystkich szkołach jest drugi język krajowy obowiązkowym przedmiotem nauki.

Podania udokumentowane, zaopatrzone w tabelę kwalifikacyjną, wykaz lat służby przedetatowej i dokumenta służbowe należy wnosić do Rady szkolnej okręgowej w Dobromilu do 15. lipca 1920.

Z Rady szkolnej okręgowej.

W Dobromilu, dnia 7. kwietnia 1920.

Ogłoszenia.

Tegoroczne egzaminy dojrzałości w szkołach średnich i seminarjach nauczycielskich odbędą się w następujących terminach:

a) w szkołach średnich:

14 maja: Przemyśl I., 17 maja: Brzeżany oddz. utrak., Jasło, Lwów Bazylianki. Przemyśl liceum rusk., 18 maja: Bochnia, Brzeżany, Chyrów, 20 maja: Kraków III., IV., Lwów Mickiewicza, 21 maja: Kamionka, Rawa, Sambor gimn. żeńsk., Stryj oddz. utrak., Tarnopol gimn. rusk., 24 maja: Kołomyja rusk., Przemyśl rusk., 25 maja: Brody, Jasło żeń., Kraków VI., Lwów I., II., III, VIII., Sambor zak. fil., Stryj zakł. gł., Stryj gimn. żeńsk., 26 maja: Biała, Kołomyja pol., Sambor zakł. gł., Tarnów Urszulanki gimn., 27 maja: Gródek, Jarosław żeńsk., Kraków VII., Tarnów Urszulanki lic., Tarnów II. gimn. żeńsk., Wieliczka, 28 maja: Kraków I. i gimn. żeńsk. Mickiewicza, Lwów Strzałkowskiej, Strzyżów, 29 maja: Gorlice, 31 maja: Jarosław, Kraków Korpus Kadet., Lwów V., Mielec, Myślenice, N. Targ, 1 czerwca: Drohobycz żeńsk., Kraków II., V. gimn. Jaworskiego, Lwów I. (fil.), IV., VII., VIII. (fil.), lic. Żychowiczowej, lic. Urszulanek, Stanisławów I., II., III., 4 czerwca: Jaworów, Leżajsk, Lwów Słowackiego, N. Sącz I., Rzeszów I., Tarnobrzeg, Tarnopol II., Tarnów realn., 5 czerwca: Lwów Urszulanki gimn., Sanok, 7 czerwca: Brzozów, Jarosław realn., Kraków I. i II real., Krosno, Lwów IV. (fil.), II. real., Łańcut, Nisko, Przemyśl (Zas.) i Rachalskiej, Sokal, Stanisławów Urszulanki, Stryj zakł. fil., Śniatyn, Tarnów I., Tłumacz, Trembowla, Wadowice, 8 czerwca: Drohobycz, Lwów I. real., Rzeszów żeńsk., 9 czerwca: Buczacz, Lwów Kamerlingowej i lic. Nazaretanek, Rzeszów II., 10 czerwca: Chrzanów, Kołomyja żeńsk., Kraków gimn. Urszulanek, Lwów VI. Jadwigi i gimn. Nazaretanek, N. Sącz II., Stanisławów real., Tarnopol I., 11 czerwca: Czortków, Złoczów, 12 czerwca: Kraków Jadwigi, Lwów gimn. Żychowiczowej, 14 czerwca: Dębica, Tarnów II., Zakopane, Żółkiew, 15 czerwca: Brzesko, Kraków gimn. przy ul. Wolskiej, N. Sącz żeńsk., 16 czerwca: Kraków Kaplińskiej, Tarnopol real., 1 lipca: Żywiec.

b) w seminarjach nauczycielskich:

31 maja: W prywatnym seminarjum żeńskim im. św. Bronisławy w Kołomyi, w seminarjum męskim we Lwowie, w prywatnym seminarjum żeńskim TSL. im. Preisendanza w Krakowie, w pryw. seminarjum żeńskim w Rzeszowie.

2 czerwca: W ruskich kursach seminarjalnych we Lwowie.

4 czerwca: W seminarjum żeńskim we Lwowie i w Przemyślu.

7 czerwca: W prywatnem seminarjum żeńskim w Bochni, w pryw. seminarjum żeńskim im. św. Rodziny w Krakowie, w seminarjum męskim w Rudniku, Sokalu i Tarnowie, w prywat. seminarjum żeńskim w Stryju.

10 czerwca: W prywatnem seminarjum żeńskim S. Münnichowej w Krakowie.

11 czerwca: W seminarjum męskim w Starym Sączu i w Tarnopolu.

14 czerwca: W seminarjum męskim w Krośnie, Rzeszowie, Samborze i Stanisławowie, w seminarjum żeńskim w Krakowie, w prywatnem seminarjum żeńskim w Tarnowie i Rychnowskiej we Lwowie.

16 czerwca: W ruskich żeńskich kursach seminarjalnych w Przemyślu.

17 czerwca: W seminarjum męskim w Krakowie i w pryw. seminarjum żeńskim w Nowym Sączu.

18 czerwca: W seminarjum żeńskim w Brzeżanach i w Stanisławowie.

21 czerwca: W seminarjum męskim w Białej i w prywatnem seminarjum żeńskim Z. Strzałkowskiej we Lwowie.

24 czerwca: W seminarjum męskim w Kętach.

1 lipca: W prywatnem seminarjum żeńskim w Czortkowie, Samborze i Tarnopolu.

Komisja egzaminacyjna dla kandydatów na nauczycieli w wyższych szkołach handlowych we Lwowie podaje do wiadomości, że Ministerstwo Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego reskryptem z dnia 3. marca 1920 L. 1063/20 S. III zgodziło się na wniosek Komisji na przedłużenie aż do odwołania ważności końcowego ustępu art. XI. przepisów egzaminacyjnych z 24. maja 1907.

Wskutek tego rozporządzenia od kandydatów, którzy wykażą się czteroletnią praktyką zawodową w interesie towarowym i bankowym, przy przypuszczeniu do egzaminu z I. grupy przedmiotów nie będzie się wymagało specjalnych studjów uniwersyteckich, przewidzianych w art. III. wspomnianych przepisów egzaminacyjnych.

L. 1054.

W okręgu szkolnym żywieckim jest do obsadzenia 28 posad tymczasowych nauczycieli(lek).

Z Rady szkolnej okręgowej w Żywcu, dnia 28. kwietnia 1920.

L. 183.

Rada szkolna okręgowa w Rawie ruskiej wzywa niniejszem wszystkich nauczycieli powiatu rawskiego, którzy pełnią służbę wojskową w Wojsku Polskiem, ażeby podali dokładne swe adresy z oznaczeniem stopnia wojskowego.

Rawa, dnia 9. kwietnia 1920.

Nakładem funduszu szkolnego krajowego.

Z Drukarni Władysława Łozińskiego we Lwowie, ulica Czarnieckiego 12,
pod zarządem Józefa Ziemińskiego.

[214]